

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 938-ҳадис

* لَا أَعَدُّهُ كَاذِبًا: الرَّجُلُ يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ يَقُولُ الْقَوْلَ وَلَا يُرِيدُ بِهِ إِلَّا الْإِصْلَاحَ وَالرَّجُلُ يَقُولُ فِي الْحَرْبِ، وَالرَّجُلُ يُحَدِّثُ امْرَأَتَهُ، وَالْمَرْأَةُ تُحَدِّثُ زَوْجَهَا.

(رواه أبو داود)

Буларни ёлғон деб ҳисобламайман: бир киши одамлар орасини ислоҳ қилиш мақсадида бир сўз айтса-да, бу билан фақат ислоҳни хоҳласа; бир киши урушда ёлғон сўзласа ва яна бир киши хотинига ёлғон гапирса ҳамда хотин эрига ёлғон сўзласа.

Абу Довуд ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI